

DE ^{1779, 9. 39.}
SVCCESIONE LEGITIMATI
PER RESCRIPTVM PRINCIPIS
SI CONCVRRAT CVM ANTEA
LEGITIMATIS PER SVBSEQVENS MATRONIVM
IN HEREDITATE PATERNA.

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA

PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESS. PVBL. ORDIN. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIET. LITER. DVISVVRG.

SOCIO

IN AVDITORIO IVRIDICO

DIE XX. OCTOBR. 1779.

DISPVTABIT

AVGVSTVS DANIEL BOECKNER

PRETTIN. SAXO.

LIPSIÆ

LITTERIS LANGENHEMIORVM HAERED. ET KLAVERTHIIS.

DE
SUCCESSIONE LEGITIMATI
TER RESCRIPTVM PRINCIPIS
SI CONCV RAT QVM ANITA
LEGITIMATI PER SVBSTITVTIONEM
IN HEREDITATE ALITER
ILLIUSM REDEM GRADVS GRATIA

TRABID
D. CHRISTIANO HERR BRVNING
SACRATORVM QVARTICVS
SACRATORVM QVARTICVS
SACRATORVM QVARTICVS

DE
SVCCESIONE LEGITIMATI PER
RESCRIPTVM PRINCIPIS SI
CONCVRRAT CVM ANTEA LEGITIMATIS
PER SVBSEQUENS MATRIMONIVM IN
HEREDITATE PATERNA.

§. I.

Ignoravit antiqua Iurisprudencia legitimationem liberorum naturalium, qui, nisi iustae essent aetatis in familiam et potestatem patris haud venire poterant, quam per *arrogationem*. Primam legitimationem, qua naturales liberi in patris potestatem et familiam redigebantur adinuenit CONSTANTINVS. M. ita tamen, vt lex illa in praeteritum valeret, haud vero in futurum remedium suggereret, donec tandem a diuersis Imperatoribus renouata lege Constantini Imperator IVSTINIANVS sua Constitutione legitimationem illam quae *nuptiis* cum concubina *interuenien-*

venientibus fiebat perpetui iuris faceret. Et hic ipse demum Imperator alium addidit modum, quo naturales legitimorum iura consequebantur, scilicet *per rescriptum* Imperatoris seu principis. Haec satis nota sunt. Quamvis vero vtraque legitimatio conferret naturalibus iura legitime natorum, tamen quaedam extat diuersitas inter eos, qui legitimated per matrimonium atque legitimated per rescriptum principis. *Legitimated* enim *per rescriptum principis*, si legitimi adsunt cum his non succedunt, quippe saltem his salua debet esse legitima atque succedunt in reliqua hereditate tantum, si volente patre atque supplicante expressum est in Rescripto Imperatoris succedendi ius. v. STRYCKIUM *de Success. ab Intest. Diss. 1. Cap. II. §. 72.* et STRVVIVM *Exercitat. ad Pand. V. th. 55.* Secus vero est in *legitimated* per *subsequens matrimonium*, qui pleno succedendi fruuntur iure. Maxime hoc patet ex *§. ult. I. de Nupt.* Non hic meam facio litem super lectione *cit. §. motam*, retulit FRANCKIUS *diff. ad §. ultim. I. de Nupt.* Satis est in hoc paragrapho legitime natis in omnibus exaequatos esse legitimated per superueniens matrimonium.

§. II.

Cum legitimatio actus sit, quo legitimorum iura conferuntur illis, qui ex concubinato nati erant: patet, legitimationem niti *fictione* aliqua, Fingitur enim partus natus ex legitimo thoro, imo si per matrimonium legitimatio facta, simul finguntur fuisse coniuges iam eo tempore, quo legitimated procreata fuerat soboles. Haec fictio omnino subnixta legis aut rescripti auctoritate vel a tempore conceptionis partui tribuit iura legitimorum, vel a tempore concubitus, quo partus conceptus coniugum iura confert, iis qui matrimonio iam iuncti sunt, ut ab iis partus legitimated procreari potuerit.

§. III.

§. III.

Sed quid? Concubinitus patriis moribus non comprobatur, imo legibus potius inter delicta refertur. Non inquiram, vtrum recte hoc factum sit, cum illius prohibitio haud raro grauius peccandi causam dat iis, quorum et status, et vitae condicio non permittit legitimum coniugium contrahere et suam communicare cum femina dignitatem, an vero sit reliqua antiquae superstitionis, quae omnem adeo iuris naturalis coniunctionem peccatum habebat, nisi a clerico ecclesiam quasi repraesentante comprobata erat. Satis est, improbari concubinitum a lege ciuili, ad cuius obsequium tenentur ciues. Nulla ergo nobis erit legitimatio, qui *naturales* non habemus liberos, cum concubinas lex improbet. Ita sane videtur; sed aliter sentit forum, imo ipsae leges patriae. Quamuis enim concubinitus legibus improbatur et inter crimina refertur; tamen consistit in facto, et compararunt nostrates cum concubinito lege comprobato, et hinc liberos, quorum pater certus est, cum soluta femina procreatos, naturales habent. Quapropter, si postea pater illius, quem vulgo habemus spurium, legitimum contrahit matrimonium cum soluta illa femina, nullum est dubium, quin hoc spurius legitimatus efficiatur statim, simulac parentes legitimam solennitatem ad contrahendum matrimonium necessariam videlicet copulam sacerdotalem adhibuerunt.

§. IV.

Et quamuis spurii natiuitatis maculam antiqua superstio tribuit (poenam sane sine crimine spurii impositam!) tamen iam proprium popularibus modum inuenerunt maiores natalium restituendorum, quod ius restituendorum natalium praeter Imperatorem, et quos in hoc exercendo vicarios sibi constituit comites sacri palatii, sibi sumere principes ex iure maiestatico

iestatico territoriali; sed sicut haec natalium restitutio, quam quoque *legitimationem* vocant, nullum effectum producit, quam vt illam in opinionibus comprehensam maculum tollat atque fictione legitimum declaret; ita non est confundenda cum ea, quam legitimationem constitutio *IUSTINIANI Imp. in Nouell. LXXXIX. Cap. IX.* inuenit, nempe quae quoque per rescriptum principis fiebat, per quam non macula natiuitatis, quam ignorarunt Romani tollebat, sed legitimorum iura ita conferrebantur, vt petente ita patre non tantum in eius potestatem et familiam veniret naturalis, sed simul successionis iura eidem tribuerentur. Recepto in Germania iure Romano, et haec ipsa recepta romana legitimatio, sed petente ita patre.

§. V.

His de legitimatione expositis veniamus ad speciem propositam ad dubitandum. Finimus nobis speciem in hunc modum. *Sempronius* cum *Lucia* persona soluta consuetudinem habuit lege non comprobata, ex qua procreatus est *Paulus* filius. Mortua hac femina adamare coepit aliam *Titiam* nomine. Ex hac filias duas suscepit *Iuliam* et *Maeuiam*. Cum hanc *Titiam* dignam aestumaret suo thoro legitimo, neque leges impedimento essent, quominus cum ea coniugium contraheret, eandem *Titiam* adhibitis solemnitatibus ecclesiasticis legibus requisitis legitimam facit vxorem, et simul vtrasque filias *Iuliam* atque *Maeuiam* hoc matrimoniali vinculo contracto efficit legitimatas iuraque legitimorum in eas contulit. At post hanc legitimationem peractam *Pauli* filii quoque rationem habuit, eundemque aequalem voluit esse filiabus. Cum hanc suam intentionem adsequi non posset vinculo matrimonii accedit literis supplicibus ad principem, petens, velit huic suo filio *Paulo* iura legitimorum quoque conferre rescripto ita, vt non tantum opinata illa macula tollatur, sed, vt in patriam rediga-

~~§. VI.~~

7

redigatur potestatem, atque succedat aliquando in bonis paternis atque familiae. Annuit princeps petitis ipsius Sempronii et dato Rescripto legitimum declarat Paulum Sempronii filium collatis simul in eum omnibus familiae et successionis legitimae et intestatae iuribus. Iam oritur quaestio; si intestatus Sempronius communis pater legitimorum et Pauli et Luciae et Maeuiaae moritur, vtrum succedant aequis portionibus, an prius legitimam deducant filiae per subsequens matrimonium diuidentes hereditatem reliquam paternam cum fratre Paulo legitimo per rescriptum principis.

§. VI.

Est quidem beneficium legitimorum, vt his extantibus legitimo non succedant, nisi ex beneficio principis expresse id ius legitimo datum, quo dato prius legitimis debetur portio legitima, ad quam legitima natiuitas ipsis legitimis legis autoritate perfectum ius dedit non nisi ex iusta et NOVELL. CXV. Cap. III. determinata causa adimendum. Hinc forsitan argumentum duci posset, cum beneficia strictissimae sunt interpretationis, neque patiuntur extensionem, fieri non posse, vt legitimo per subsequens matrimonium sibi haec legitimorum iura tribuant et ita hereditatem esse aequaliter inter omnes diuidendam. Praeterea cum differentia quaedam semper existat inter legitimos atque legitimatos, quippe his ope *fictio* legitimorum iuribus fruuntur, cum illi ex ipsa natiuitate iuribus suis fruuntur, et nulla lex quidquam de legitimatis per subsequens matrimonium intuitu legitimae praecipiendae sanciat, ea quae de legitimis scripta sunt, non videntur transferenda ad legitimatos per subsequens matrimonium.

§. VII.

Nihilominus tamen pronior sum ad eam defendendam sententiam, ex qua liberi per matrimonium legitimo priusquam

quam alter legitimatur per oraculum principis, si cum eo concurrant, ius habent deducendae legitimae, diuisuri reliquam hereditatem cum altero legitimato. Nam legitimati per matrimonium omnia iura acquirunt legitimorum. Expresse id proposuit *Constitutio IUSTINIANI* in *L. 10. C. de naturalib. liber.* maxime in verbis: *Quapropter sancimus in huiusmodi casibus omnes liberos, siue ante dotalia instrumenta editi sint, siue postea, VNA EADEMQUE LANCE trutinari, et omnes filios suos in potestate suis existere genitoribus, ut nec prior, nec iunior VULO HABEATUR DISCRIMINE. cact.* Nullam ergo vult Imperator differentiam inter legitimos et legitimatos, sed vult *una eademque lance trutinari.* Si itaque omni iure hi legitimati fruuntur legitimorum, nulla est ratio, cur non simul fruuntur hoc iure, ut praeserantur in successione legitimatis per rescriptum, cum illud sit inter iura legitimorum. Et cum legitimatio illa nitatur fictione, quasi parentes iam conceptionis tempore coniuges fuerint, fictio vero idem operetur, quantum veritas, omnino cum eorum legitimatio antecefferit legitimatio- ni per rescriptum, absque dubio ius perfectum ad petendam legitimam in bonis paternis obrinuere, non nisi ex iusta causa imminuendum, legitimati vero postpositi legitimis in successio- ne, quorum iuribus omnibus aequaliter fruuntur legitimati per subsequens matrimonium, veritati et analogiae iuris magis conuenire, ut, si vtroque modo legitimati in successione inter- stata concurrant, et per rescriptum legitimati iura, postquam reliqui legitimati erant per matrimonium, obtinuerint, his de- beri legitimam.

Leipzig, Diss., 1779 A17

ULB Halle

004 583 736

3

86.

DE 1779, 9. 39.
SVCCESIONE LEGITIMATI
PER RESCRIPTVM PRINCIPIS
SI CONCVRRAT CVM ANTEA
LEGITIMATIS PER SVBSEQVENS MATRONIVM
IN HEREDITATE PATERNA.

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA

PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESS. PVBL. ORDIN. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIET. LITER. DVISBYRG.

SOCIO

IN AVDITORIO IVRIDICO

DIE XX. OCTOBR. MDCCCLXXIX.

DISPVTABIT

AVGVSTVS DANIEL BOECKNER

PRETTIN. SAXO.

L I P S I A E

LITTERIS LANGENHEMIORVM HAERED. ET KLAVBERTHIIS.